

ΣΧΕΔΙΟ ΜΟΝΑΔΑΣ ΕΚΠΕΔΕΥΣΗΣ

Τίτλος	Ανθρώπινα δικαιώματα		
Αριθμός μονάδας εκμάθησης	8	Διάρκεια	1 ώρα

Γενικός στόχος	Να μάθετε τα βασικά για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, τους ορισμούς, την ιστορία, τη σημασία και τη σχετική ορολογία.
Συγκεκριμένοι στόχοι	<ul style="list-style-type: none">• Να βελτιώσετε τη γνώση και την κατανόηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.• Να ενθαρρύνετε στάσεις ανοχής, σεβασμού, αλληλεγγύης και υπευθυνότητας.• Να προωθήσετε την ευαισθητοποίηση για το πώς τα ανθρώπινα δικαιώματα μπορούν να μεταφραστούν σε κοινωνικές, πολιτιστικές και πολιτικές πραγματικότητες• Η Ανάπτυξη δεξιοτήτων για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.
Μαθησιακά αποτελέσματα (τουλάχιστον 2 από το καθένα): Γνώση, Δεξιότητες, Ευθύνη και Αυτονομία	<p>Η γνώση</p> <ol style="list-style-type: none">1. Οι εκπαιδευόμενοι θα κατανοήσουν τι είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα και πώς προστατεύονται2. Οι εκπαιδευόμενοι θα μπορούν να εντοπίζουν καταστάσεις όπου παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα. <p>Δεξιότητες:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Ομαδική εργασία2. Ευαισθητοποίηση των άλλων3. Δεξιότητες λήψης αποφάσεων4. Δεξιότητες επίλυσης προβλημάτων <p>Ευθύνη και αυτονομία:</p>

1. 1. Οι εκπαιδευόμενοι θα πρέπει να μπορούν να σκέφτονται αυτόνομα τις γνώσεις τους για τα ανθρώπινα δικαιώματα.
2. 2. Οι εκπαιδευόμενοι πρέπει να προσδιορίσουν τους πιο χρήσιμους τομείς και πρακτικές για τον εαυτό τους.

Περίληψη μονάδας εκμάθησης (μισή σελίδα)

Τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι θεμελιώδη δικαιώματα, τα οποία ενδυναμώνουν τους ανθρώπους στην διαμόρφωση της ζωής τους σύμφωνα με την ελευθερία, την ισότητα και τον σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Είναι το μοναδικό παγκοσμίως αναγνωρισμένο σύστημα αξιών βάσει του παρόντος διεθνούς δικαίου που θέτει σε κίνδυνο στοιχεία του φιλελευθερισμού, της δημοκρατίας, της λαϊκής συμμετοχής, της κοινωνικής δικαιοσύνης, του κράτους δικαίου και της χρηστής διακυβέρνησης. Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (UDHR) εγκρίθηκε από τα 56 μέλη των Ηνωμένων Εθνών στις 10 Δεκεμβρίου 1948. Υπάρχουν 30 άρθρα που συνθέτουν την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι καθολικά, αναπαλλοτρίωτα, διασυνδεδεμένα και δεν εισάγουν διακρίσεις.

Κατάλογος πόρων, εργαλείων και μεθόδων ¹

What are the universal human rights? - Benedetta Berti (TED conference about human rights.) <https://youtu.be/nDgIVseTkuE>

Human Rights Explained In A Beautiful Two Minute Animation
<https://www.youtube.com/watch?v=pRGhrYmUjU4>

¹ Example: videos; ppt; exercises; check list; case study; etc

References and Bibliography

Evans, M. (2019). *Blackstone's international law documents* (14th ed.). Black Stone Press.

United Nations. n.d. *Universal Declaration of Human Rights*. [online] Available at: <<https://www.un.org/en/universal-declaration-human-rights/index.html>> [Accessed 11 September 2020].

Özler, Ş., 2020. *The Universal Declaration of Human Rights at Seventy: Progress And Challenges - Ethics & International Affairs*. [online] Ethics & International Affairs. Available at: <<https://www.ethicsandinternationalaffairs.org/2018/udhr-at-seventy-progress-and-challenges/>> [Accessed 22 September 2020].

University of Melbourne: Library Guides. 2020. *Library Guides: Public International Law: Treaties*. [online] Available at: <<https://unimelb.libguides.com/internationallaw>> [Accessed 10 October 2020].

8. ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Εισαγωγή

Το θέμα αυτού που ονομάζουμε «Ανθρώπινα Δικαιώματα» θα συζητηθεί σε αυτήν την ενότητα εκμάθησης. Θα δοθούν πληροφορίες σχετικά με αυτό το θέμα, όπως ορισμοί, σημασία και σχετική ορολογία. Η εκμάθηση για τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι σε μεγάλο βαθμό γνωστική και σημαντική, η μάθηση περιλαμβάνει την ιστορία, τα έγγραφα και τους μηχανισμούς εφαρμογής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Είναι απαραίτητο η κοινωνία να κατανοήσει τις διατάξεις του UDHR και πώς αυτά τα διεθνή πρότυπα επηρεάζουν τον καθένα, τα άτομα, τη χάραξη πολιτικής και τις κυβερνήσεις.

8.1 Κεφαλαίο 1 Τι είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα;

- Θεμελιώδη δικαιώματα, τα οποία εξουσιοδοτούν τους ανθρώπους να διαμορφώσουν τη ζωή τους σύμφωνα με την ελευθερία, την ισότητα και τον σεβασμό της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας.
- Το μοναδικό **παγκοσμίως αναγνωρισμένο** σύστημα αξιών σύμφωνα με το παρόν **διεθνές δίκαιο** που θέτει σε κίνδυνο στοιχεία του φιλελευθερισμού, της δημοκρατίας, της λαϊκής συμμετοχής, της κοινωνικής δικαιοσύνης, του κράτους δικαίου και της χρηστής διακυβέρνησης.
- Το άθροισμα των αστικών, πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών, πολιτιστικών και συλλογικών δικαιωμάτων που ορίζονται **σε διεθνή και περιφερειακά μέσα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και σε συντάγματα κρατών.**

Κάποια ορολογία ποικίλλει ανάλογα με το πλαίσιο, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, αυτά τα δικαιώματα αναφέρονται ως ανθρώπινα δικαιώματα, τα οποία αναφέρονται επίσης ως θεμελιώδη δικαιώματα βάσει του εθνικού δικαίου.

8.1. Ενότητα 1 Ιστορία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Η πεποίθηση ότι ο καθένας, λόγω αυτής ή της ανθρωπότητας του, έχει δικαίωμα σε ορισμένα ανθρώπινα δικαιώματα είναι μάλλον πρόσφατη. Οι ρίζες της, ωστόσο, βρίσκονται στην προηγούμενη παράδοση και έγγραφα πολλών πολιτισμών. Πήρε τον καταλύτη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου για να προωθήσει τα ανθρώπινα δικαιώματα στην παγκόσμια σκηνή και στην παγκόσμια συνείδηση.

Με τα χρόνια οι άνθρωποι έχουν αποκτήσει δικαιώματα και ευθύνες μέσω της συμμετοχής τους σε μια ομάδα, συγγένεια ή συγγένεια με μια ομάδα (οικογένεια, έθνος, θρησκεία ή κοινότητα). Ο «χρυσός κανόνας» ή κάποια παραλλαγή του, αποτελεί ένα παράδειγμα που κυριαρχεί ευρέως σε διαφορετικούς πολιτισμούς ή θρησκείες:

<i>“Κάνετε στους άλλους όπως θα θέλατε να κάνουν σε εσάς..”</i>	χριστιανισμός
<i>“Κανείς από εσάς δεν είναι πιστός έως ότου επιθυμεί για τον αδελφό του αυτό που επιθυμεί για τον εαυτό του.”</i>	Ισλάμ
<i>“Μην πληγώνετε τους άλλους με άλλους τρόπους που εσείς οι ίδιοι θα βρίσκατε βλαβερούς.”</i>	Βουδισμός
<i>“Μην κάνετε τίποτα σε άλλους που, αν σας γίνουν θα σας προκαλούσαν πόνο: αυτό είναι το σύνολο του καθήκοντος.”</i>	Ινδουϊσμός
<i>“Τι είναι μισητό σε σας, μην κάνετε στους συνάνθρωπους σας. Αυτός είναι ολόκληρος ο νόμος. όλα τα υπόλοιπα είναι σχόλια.”</i>	Ιουδαϊσμός

8.2 Ενότητα 2 Τα Ηνωμένα Έθνη

Μετά το Ολοκαύτωμα και τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν κατά της ειρήνης και της ανθρωπότητας κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, η ιδέα των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και η ανάγκη για αυτά έγινε ακόμη πιο εμφανής. Ως εκ τούτου, δημιουργήθηκε ένας διακυβερνητικός οργανισμός με πρωταρχικό στόχο τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης, την πρόληψη των συγκρούσεων, την ανάπτυξη διεθνούς συνεργασίας και καλών σχέσεων μεταξύ των εθνών. Ο Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών ιδρύθηκε το 1945.

Τα κράτη μέλη των Ηνωμένων Εθνών δεσμεύθηκαν να προωθήσουν τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για όλους. Για να προωθήσει αυτόν τον στόχο, ο ΟΗΕ συνέστησε μια Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και της ανέθεσε το καθήκον να

συντάξει ένα έγγραφο που να εξηγεί την έννοια των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών που διακηρύσσονται στον Χάρτη. Η Επιτροπή, καθοδηγούμενη από την ισχυρή ηγεσία της Eleanor Roosevelt, τράβηξε την προσοχή του κόσμου.

Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (UDHR) εγκρίθηκε από τα 56 μέλη των Ηνωμένων Εθνών στις 10 Δεκεμβρίου 1948. Η ψηφοφορία ήταν ομόφωνη, αν και οκτώ έθνη επέλεξαν να απόσχουν. Έκτοτε το UDHR έχει μεταφραστεί σε περισσότερες από 500 γλώσσες.

- Τα ανθρώπινα δικαιώματα ως το «θεμέλιο της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ειρήνης στον κόσμο».
- Το UDHR έχει ενσωματωθεί σε πολλά εθνικά συντάγματα και αναφέρεται σε πολλές διεθνείς συνθήκες ανθρωπίνων δικαιωμάτων.
- Το UDHR περιλαμβάνει αστικά, πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα και αναφορά σε μια νέα «κοινωνική και διεθνή τάξη» που βασίζεται στα ανθρώπινα δικαιώματα

Κάθε χρόνο, στις 10 Δεκεμβρίου, γιορτάζεται η Ημέρα των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, για να τιμήσει τον εορτασμό της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών και της διακήρυξης, στις 10 Δεκεμβρίου 1948, της Οικουμενικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (UDHR), η οποία ήταν η πρώτη παγκόσμια διακήρυξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ένα από τα πρώτα μεγάλα επιτεύγματα της νέας *Ένωμένης Ημέρας* χαρακτηρίζεται συνήθως από πολιτικά συνέδρια υψηλού επιπέδου και συναντήσεις και από πολιτιστικές εκδηλώσεις και εκθέσεις που ασχολούνται με θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

8.1 Κεφαλαίο 2 Διαστάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

- Αστικά και πολιτικά δικαιώματα
- Οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα
- Συλλογικά δικαιώματα

8.2 Ενότητα 1 Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (UDHR)σ

Η Διακήρυξη αποτελείται από ένα προοίμιο και 30 άρθρα, που περιγράφουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες στις οποίες έχουν όλοι οι άντρες και οι γυναίκες στον κόσμο, χωρίς καμία διάκριση, εδώ θα βρείτε μια απλοποιημένη έκδοση αυτών των άρθρων.

Άρθρο 1. Όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ελεύθεροι και ίσοι στην αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα και πρέπει όλοι να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο.

Άρθρο 2. Κάθε άνθρωπος είναι υποκείμενο όλων των δικαιωμάτων και ελευθεριών που αναφέρονται στην παρούσα Διακήρυξη, χωρίς καμιά απολύτως διάκριση, όπως το φύλο, η γλώσσα, η θρησκεία, οι πολιτικές ή άλλες πεποιθήσεις, η εθνική ή κοινωνική καταγωγή, η περιουσία, η γέννηση ή οποιαδήποτε άλλη κατάσταση. Επίσης δεν είναι επιτρεπτό να γίνεται καμία διάκριση λόγω του πολιτικού, νομικού ή διεθνούς καθεστώτος της χώρας από την οποία προέρχεται κανείς, είτε πρόκειται για χώρα ή εδαφική περιοχή ανεξάρτητη, είτε για χώρα μη ανεξάρτητη, υπό εποπτεία ή υπό οποιονδήποτε άλλο περιορισμό κυριαρχίας.

Άρθρο 3. Κάθε άτομο έχει δικαίωμα στη ζωή, την ελευθερία και την προσωπική του ασφάλεια.

Άρθρο 4. Κανείς δεν επιτρέπεται να ζει υπό καθεστώς δουλείας ή καταναγκαστικής εργασίας. Η δουλεία και το δουλεμπόριο υπό οποιαδήποτε μορφή απαγορεύονται.

Άρθρο 5. Κανείς δεν επιτρέπεται να υποβάλλεται σε βασανιστήρια ή σε σκληρή, απάνθρωπη, ταπεινωτική μεταχείριση ή ποινή.

Άρθρο 6. Κάθε άτομο όπου και αν βρίσκεται έχει δικαίωμα να γίνεται σεβαστό από το νόμο.

Άρθρο 7. Όλοι είναι ίσοι απέναντι στο νόμο και έχουν εξίσου δικαίωμα στην προστασία του νόμου, χωρίς καμιά απολύτως διάκριση. Όλοι δικαιούνται να προστατευτούν από διακρίσεις που παραβιάζουν την παρούσα Διακήρυξη αλλά και από προκλήσεις τέτοιων διακρίσεων.

Άρθρο 8. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να ασκεί αποτελεσματικά ένδικα μέσα στα αρμόδια εθνικά δικαστήρια κατά πράξεων που παραβιάζουν τα θεμελιώδη δικαιώματα που του αναγνωρίζουν το Σύνταγμα και ο νόμος.

Άρθρο 9. Κανείς δεν μπορεί να συλλαμβάνεται, να κρατείται ή να εξορίζεται αυθαίρετα

Άρθρο 10. Κάθε άτομο δικαιούται ισονομία, σε μια δίκαιη και δημόσια δίκη από δικαστήριο ανεξάρτητο και αμερόληπτο, που θα αποφασίσει για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του και για το βάσιμο της κατηγορίας εναντίον του.

Άρθρο 11. Όποιος κατηγορείται για ποινικό αδίκημα πρέπει να θεωρείται αθώος, μέχρι να διαπιστωθεί η ενοχή του σύμφωνα με το νόμο, σε δημόσια δίκη κατά την οποία θα έχουν εξασφαλιστεί όλες οι απαραίτητες για την υπεράσπισή του εγγυήσεις.
2. Κανείς δεν μπορεί να καταδικαστεί για πράξεις ή παραλείψεις οι οποίες κατά το χρόνο που τελέστηκαν δε συνιστούσαν αξιόποιο αδίκημα κατά το εθνικό ή το διεθνές δίκαιο. Ούτε μπορεί να επιβληθεί ποινή βαρύτερη από εκείνη που ίσχυε κατά το χρόνο που τελέστηκε η αξιόποινη πράξη.

Άρθρο 12. 1. Κανείς δεν επιτρέπεται να υποστεί αυθαίρετες επεμβάσεις στην ιδιωτική του ζωή, την οικογένεια, την κατοικία ή την αλληλογραφία του, ούτε προσβολές της τιμής και της υπόληψής του. 2. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να τον προστατεύουν οι νόμοι από επεμβάσεις και προσβολές αυτού του είδους.

Άρθρο 13. 1. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να κυκλοφορεί ελεύθερα και να εκλέγει τον τόπο διαμονής του στο εσωτερικό ενός κράτους. 2. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να εγκαταλείπει οποιαδήποτε χώρα, ακόμη και τη δική του, και να επιστρέφει στη χώρα του.

Άρθρο 14. 1. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα λόγω διωγμών να ζητά άσυλο και να του παρέχεται άσυλο σε άλλες χώρες. 2. Κανείς δεν μπορεί να επικαλεστεί αυτό το δικαίωμα σε περίπτωση δίωξης που δεν εδράζεται σε πολιτικούς λόγους ή για ενέργειες αντίθετες προς τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 15. 1. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα σε μια ιθαγένεια. 2. Κανείς δεν μπορεί να στερηθεί αυθαίρετα την ιθαγένειά του, ούτε το δικαίωμα να αλλάξει ιθαγένεια.

Άρθρο 16. 1. Ο άνδρας και η γυναίκα, όταν φθάσουν σε ηλικία γάμου, έχουν το δικαίωμα να παντρεύονται και να δημιουργούν οικογένεια, χωρίς κανέναν περιορισμό

λόγω φυλής, εθνικότητας ή θρησκείας. 2. Και οι δύο έχουν ίσα δικαιώματα ως προς το γάμο, κατά τη διάρκειά του και κατά τη λύση του. Γάμος δεν μπορεί να συναφθεί παρά μόνο με ελεύθερη και πλήρη συναίνεση των μελλόνυμφων. 3. Η οικογένεια είναι το φυσικό και βασικό κύτταρο της κοινωνίας, και έχει δικαίωμα προστασίας από την κοινωνία και το κράτος.

Άρθρο 17. 1. Κάθε άτομο μόνο του ή μαζί με άλλους έχει δικαίωμα στην ιδιοκτησία. 2. Κανείς δεν μπορεί να στερηθεί αυθαίρετα την ιδιοκτησία του.

Άρθρο 18 Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα στην ελευθερία της σκέψης, της συνείδησης και της θρησκείας. Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει την ελευθερία για αλλαγή θρησκείας ή πίστης, όπως και την ελευθερία, μόνο ή μαζί με άλλους, δημόσια ή ιδιωτικά, να εκδηλώνει τη θρησκεία του ή τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις του με τη διδασκαλία, την πρακτική, τη λατρεία και με την τέλεση θρησκευτικών τελετών.

Άρθρο 19. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα της ελευθερίας της γνώμης και της έκφρασης. Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει το να εκφράζει τις απόψεις του χωρίς να υφίσταται δυσμενείς συνέπειες καθώς και το να αναζητά, να παίρνει και να διαδίδει πληροφορίες και ιδέες, με οποιοδήποτε μέσο έκφρασης και οπουδήποτε στον κόσμο.

Άρθρο 20. 1. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να συνέρχεται και να συνεταιρίζεται ελεύθερα για ειρηνικούς σκοπούς. 2. Κανείς δεν μπορεί να εξαναγκαστεί να συμμετέχει σε κάποιο σωματείο.

Άρθρο 21. 1. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να συμμετέχει στη διακυβέρνηση της χώρας του είτε άμεσα, είτε έμμεσα με αντιπροσώπους ελεύθερα εκλεγμένους. 2. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να γίνεται δεκτό με ίσους όρους στις δημόσιες υπηρεσίες της χώρας του. 3. Η λαϊκή θέληση είναι το θεμέλιο της κρατικής εξουσίας. Η θέληση αυτή πρέπει να εκφράζεται με τίμιες εκλογές, οι οποίες πρέπει να διεξάγονται περιοδικά, με καθολική, ισότιμη και μυστική ψηφοφορία ή με αντίστοιχη διαδικασία που να εξασφαλίζει την ελευθερία της εκλογής.

Άρθρο 22. Κάθε άτομο ως μέλος του κοινωνικού συνόλου έχει δικαίωμα στην κοινωνική ασφάλιση και δικαιούται, μέσω της εθνικής προσπάθειας και της διεθνούς συνεργασίας και σύμφωνα πάντα με την οργάνωση και τις οικονομικές δυνατότητες κάθε κράτους, να εξασφαλίζει την ικανοποίηση των οικονομικών, κοινωνικών και

πολιτιστικών δικαιωμάτων που είναι απαραίτητα για την αξιοπρέπεια και την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του.

Άρθρο 23. 1. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να εργάζεται και να επιλέγει το επάγγελμά του, να έχει κατάλληλες και ικανοποιητικές συνθήκες εργασίας και να προστατεύεται από την ανεργία. 2. Όλοι, χωρίς καμιά διάκριση, έχουν δικαίωμα ίσης αμοιβής για ίση εργασία. 3. Κάθε εργαζόμενος έχει δικαίωμα δίκαιης και ικανοποιητικής αμοιβής, ώστε ο ίδιος και η οικογένειά του να ζουν αξιοπρεπώς, και η οποία συμπληρώνεται, αν είναι απαραίτητο, και με άλλους τρόπους κοινωνικής προστασίας. 4. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να ιδρύει μαζί με άλλους συνδικάτα και να συμμετέχει σε συνδικάτα για την υπεράσπιση των συμφερόντων του.

Άρθρο 24. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα στην ανάπαυση και στον ελεύθερο χρόνο, όπως και σε λογικό περιορισμό του χρόνου εργασίας καθώς και σε περιοδικές άδειες μετ' αποδοχών.

Άρθρο 25. 1. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα σε ένα βιοτικό επίπεδο ικανό να εξασφαλίσει στο ίδιο και στην οικογένειά του υγεία και ευημερία, ειδικότερα τροφή, ρουχισμό, κατοικία, ιατρική περίθαλψη, απαραίτητες κοινωνικές υπηρεσίες και κοινωνική ασφάλιση. Έχει επίσης δικαίωμα σε ασφάλιση για την ανεργία, την ασθένεια, την αναπηρία, τη χηρεία, τη γεροντική ηλικία, όπως και για όλες τις άλλες περιπτώσεις που στερείται τα μέσα για να συντηρηθεί, εξαιτίας περιστάσεων ανεξάρτητων από τη θέλησή του. 2. Η μητρότητα και η παιδική ηλικία δικαιούνται ειδική μέριμνα και περίθαλψη. Όλα τα παιδιά, ανεξάρτητα αν έχουν γεννηθεί εντός ή εκτός γάμου, απολαμβάνουν την ίδια κοινωνική προστασία.

Άρθρο 26.

1. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα στην εκπαίδευση. Η εκπαίδευση πρέπει να παρέχεται δωρεάν τουλάχιστον στη στοιχειώδη και βασική βαθμίδα της. Η στοιχειώδης εκπαίδευση πρέπει να είναι υποχρεωτική. Η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση πρέπει να εξασφαλίζεται για όλους, ενώ η ανώτατη εκπαίδευση πρέπει να είναι εξίσου προσιπή σε όλους ανάλογα με τις ικανότητές τους. 2. Η εκπαίδευση πρέπει να αποβλέπει στην πλήρη ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου και στην ενίσχυση του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών. Πρέπει να προάγει την κατανόηση, την ανεκτικότητα και τη φιλία ανάμεσα σε όλα τα έθνη και όλες τις φυλές και τις θρησκευτικές ομάδες, και να προωθεί την ανάπτυξη των

δραστηριοτήτων των Ηνωμένων Εθνών για τη διατήρηση της ειρήνης. 3. Οι γονείς έχουν κατά προτεραιότητα το δικαίωμα να επιλέγουν το είδος της παιδείας που θα δοθεί στα παιδιά τους.

Άρθρο 27. 1. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να συμμετέχει ελεύθερα στην πνευματική ζωή της κοινότητας, να απολαμβάνει τις καλές τέχνες και να μοιράζεται την επιστημονική πρόοδο και τα αγαθά της. 2. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα προστασίας των ηθικών και υλικών αποκτημάτων του που απορρέουν από κάθε είδους επιστημονική, λογοτεχνική ή καλλιτεχνική παραγωγή.

Άρθρο 28. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα σε μια κοινωνική, διεθνή τάξη, όπου τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που αναφέρονται στην παρούσα Διακήρυξη να μπορούν να υλοποιούνται σε όλη τους την έκταση.

Άρθρο 29 1. Το άτομο έχει υποχρεώσεις απέναντι στην κοινότητα μέσα στο πλαίσιο της οποίας και μόνο είναι δυνατή η ελεύθερη και ολοκληρωμένη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. 2. Το άτομο κατά την άσκηση των δικαιωμάτων του και την απόλαυση των ελευθεριών του στους μόνους περιορισμούς που πρέπει να υπόκειται είναι αυτοί που ορίζονται από τους νόμους, με αποκλειστικό σκοπό την εξασφάλιση της αναγνώρισης και του σεβασμού των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των άλλων ανθρώπων και της ικανοποίησης των δίκαιων απαιτήσεων της ηθικής, της δημόσιας τάξης και της εν γένει ευημερίας σε μια δημοκρατική κοινωνία. 3. Τα δικαιώματα αυτά και οι ελευθερίες δεν μπορούν σε καμιά περίπτωση να ασκούνται αντίθετα προς τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 30 Καμιά διάταξη της παρούσας Διακήρυξης δεν μπορεί να ερμηνευτεί ότι παρέχει σε ένα κράτος, σε μια ομάδα ή σε ένα άτομο οποιοδήποτε δικαίωμα να επιδίδεται σε ενέργειες ή να εκτελεί πράξεις που αποβλέπουν στην άρνηση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών που εξαγγέλλονται σε αυτήν.

8.2. Ενότητα 2 Η Σημασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

- Τα ανθρώπινα δικαιώματα αντικατοπτρίζουν τα ελάχιστα απαραίτητα πρότυπα για να ζουν με αξιοπρέπεια τα άτομα.

- Τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως φαίνεται σε κάθε άρθρο, δίνουν στους ανθρώπους την ελευθερία να επιλέγουν πώς ζουν, πώς εκφράζονται, και τι είδους κυβέρνηση θέλουν να υποστηρίξουν, μεταξύ πολλών άλλων.
- Τα ανθρώπινα δικαιώματα εγγυώνται επίσης στους ανθρώπους τα απαραίτητα μέσα για να ικανοποιήσουν τις βασικές τους ανάγκες, όπως τρόφιμα, στέγαση και εκπαίδευση, ώστε να μπορούν να επωφεληθούν πλήρως από όλες τις ευκαιρίες.
- Τα ανθρώπινα δικαιώματα εγγυώνται τη ζωή, την ελευθερία, την ισότητα και την ασφάλεια προστατεύοντας τους ανθρώπους από την κακοποίηση από εκείνους που είναι πιο ισχυροί.

8.2. Ενότητα 3 Χαρακτηριστικά των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ	Τα ανθρώπινα δικαιώματα ανήκουν σε όλους τους ανθρώπους.
ΑΝΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΤΑ	Τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν μπορούν να αφαιρεθούν.
ΔΙΑΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΑ	Τα ανθρώπινα δικαιώματα εξαρτώνται το ένα από το άλλο.
ΑΔΙΑΙΡΕΤΑ	Τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν μεμονωμένα
ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΚΡΙΣΗ	Τα ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει να γίνονται σεβαστά χωρίς προκατάληψη.

8.2. Ενότητα 4 Προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

(ΤΑ ΤΡΙΑ Π)

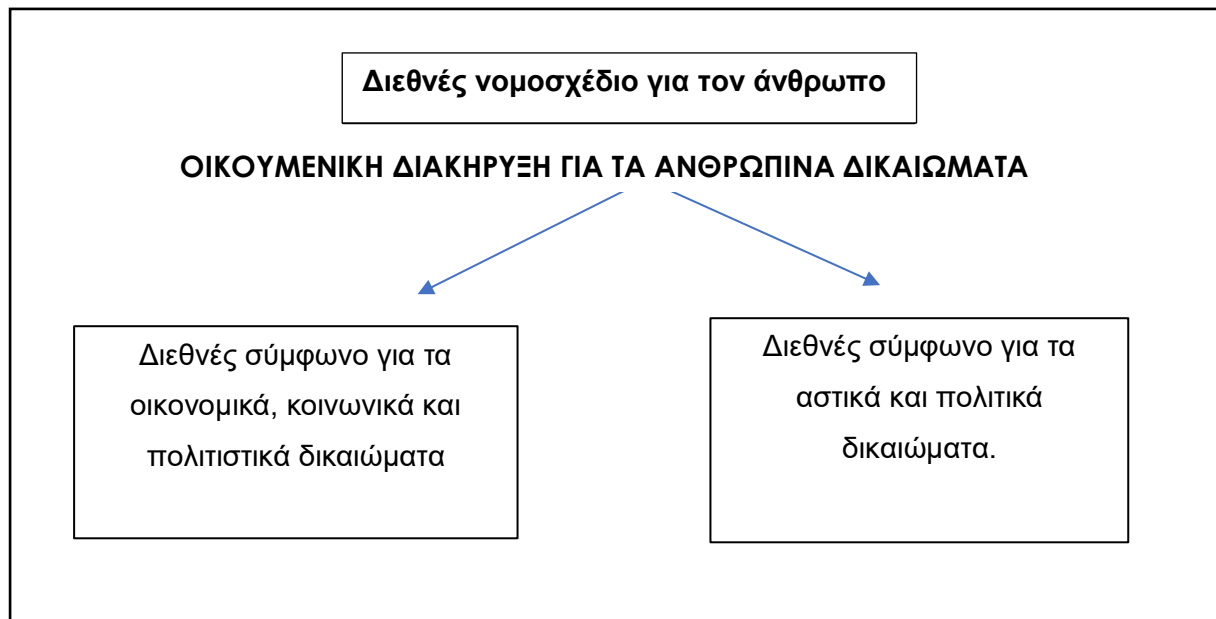
1. Προστασία
2. Προώθηση
3. Πρόληψη

Υπάρχουν διάφοροι θεσμοί και μέσα που βοηθούν τα Ηνωμένα Έθνη (ΟΗΕ) να προστατεύσουν και να προωθήσουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, μερικά από αυτά είναι:

- **Ύπατη Αρμοστεία για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα:** υποστηρίζει τις συνιστώσες της διατήρησης της ειρήνης, των αποστολών σε πολλές χώρες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και διαθέτει πολλά γραφεία και κέντρα χωρών και περιφερειακών. Ο Ύπατος Αρμοστής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα σχολιάζει τακτικά τις καταστάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στον κόσμο και έχει την εξουσία να ερευνά καταστάσεις και να εκδίδει εκθέσεις σχετικά με αυτές.
- **Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:** ιδρύθηκε το 2006, είναι το βασικό ανεξάρτητο διακυβερνητικό όργανο του ΟΗΕ που είναι υπεύθυνο για τα ανθρώπινα δικαιώματα.
- **Φορείς της Συνθήκης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα:** πρόκειται για επιτροπές ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων που παρακολουθούν την εφαρμογή των βασικών διεθνών συνθηκών για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Υπάρχουν επίσης νομικά μέσα που βοηθούν στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων:

- **Το διεθνές νομοσχέδιο για τα ανθρώπινα δικαιώματα:** αποτελείται από τρία μέσα, μια σειρά διεθνών συνθηκών για τα ανθρώπινα δικαιώματα που εγκρίθηκαν από το 1945: Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (1948) ήταν το πρώτο νομικό έγγραφο που προστατεύει τα παγκόσμια ανθρώπινα δικαιώματα, το Διεθνές Σύμφωνο για τα Αστικά και πολιτικά δικαιώματα και το διεθνές σύμφωνο για τα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα, και τα δύο προαιρετικά πρωτόκολλά του.

- **Η Διακήρυξη και το Πρόγραμμα Δράσης της Βιέννης** επίσης γνωστά ως VDPA, είναι μια δήλωση για τα ανθρώπινα δικαιώματα που εγκρίθηκε με συναίνεση στην Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στις 25 Ιουνίου 1993 στη Βιέννη της Αυστρίας. Είναι μια επιβεβαίωση του UDHR και επαναλαμβάνει ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι παγκόσμια, αναφαίρετα, διασυνδεδεμένα, αδιαίρετα και αμερόληπτα
- **Δημοκρατία:** Η Δημοκρατία, που βασίζεται στο κράτος δικαίου, είναι τελικά ένα μέσο για την επίτευξη διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, της οικονομικής και κοινωνικής προόδου και ανάπτυξης και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Το 2005 στην Παγκόσμια Διάσκεψη Κορυφής, όλες οι κυβερνήσεις του κόσμου επιβεβαίωσαν «ότι η δημοκρατία είναι μια παγκόσμια αξία βασισμένη στην ελεύθερα εκφρασμένη βούληση των ανθρώπων να καθορίσουν τα δικά τους πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά συστήματα και την πλήρη συμμετοχή τους σε όλες τις πτυχές της ζωής τους». και τόνισε ότι «η δημοκρατία, η ανάπτυξη και ο σεβασμός όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών αλληλεξαρτώνται και αλληλοενισχύονται. Είναι υποχρέωση των κρατών να σέβονται, να εκπληρώνουν και να προστατεύουν τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Παραβιάσεις των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων συμβαίνουν όταν ένα κράτος αθετεί τις υποχρεώσεις του να διασφαλίσει ότι απολαμβάνει χωρίς διακρίσεις ή στην υποχρέωσή του να τα σέβεται, να τα προστατεύει και να τα εκπληρώνει. Συνήθως η παραβίαση ενός από τα δικαιώματα συνδέεται με παραβίαση άλλων δικαιωμάτων. Ακολουθούν ορισμένα παραδείγματα παραβιάσεων αυτών των δικαιωμάτων:

- Βίαια έξωση ανθρώπων από τα σπίτια τους (το δικαίωμα σε επαρκή στέγαση)
- Μόλυνση νερού, για παράδειγμα, με απόβλητα από κρατικές εγκαταστάσεις (το δικαίωμα στην υγεία)
- Αποτυχία εξασφάλισης ενός ελάχιστου μισθού για μια αξιοπρεπή διαβίωση (δικαιώματα στην εργασία)
- Συστηματικός διαχωρισμός παιδιών με αναπηρία από τα γενικά σχολεία (το δικαίωμα στην εκπαίδευση)
- Αποτυχία αποτροπής των εργοδοτών από διακρίσεις κατά την πρόσληψη (βάσει φύλου, αναπηρίας, φυλής, πολιτικής άποψης, κοινωνικής προέλευσης, κατάστασης HIV κ.λπ.) (Το δικαίωμα στην εργασία)
- Αποτυχία πρόβλεψης εύλογου περιορισμού των ωρών εργασίας στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα (δικαιώματα στην εργασία)
- Απαγόρευση της χρήσης μειονοτικών ή γηγενών γλωσσών (το δικαίωμα συμμετοχής στην πολιτιστική ζωή)
- Άρνηση κοινωνικής πρόνοιας σε άτομα λόγω της κατάστασής τους (π.χ. άτομα χωρίς μόνιμη κατοικία, αιτούντες άσυλο) (το δικαίωμα στην κοινωνική ασφάλιση)
- Αποτυχία εξασφάλισης άδειας μητρότητας για εργαζόμενες μητέρες (προστασία και βοήθεια στην οικογένεια).

8.2. Ενότητα 5 Η σημασία της δημοκρατίας

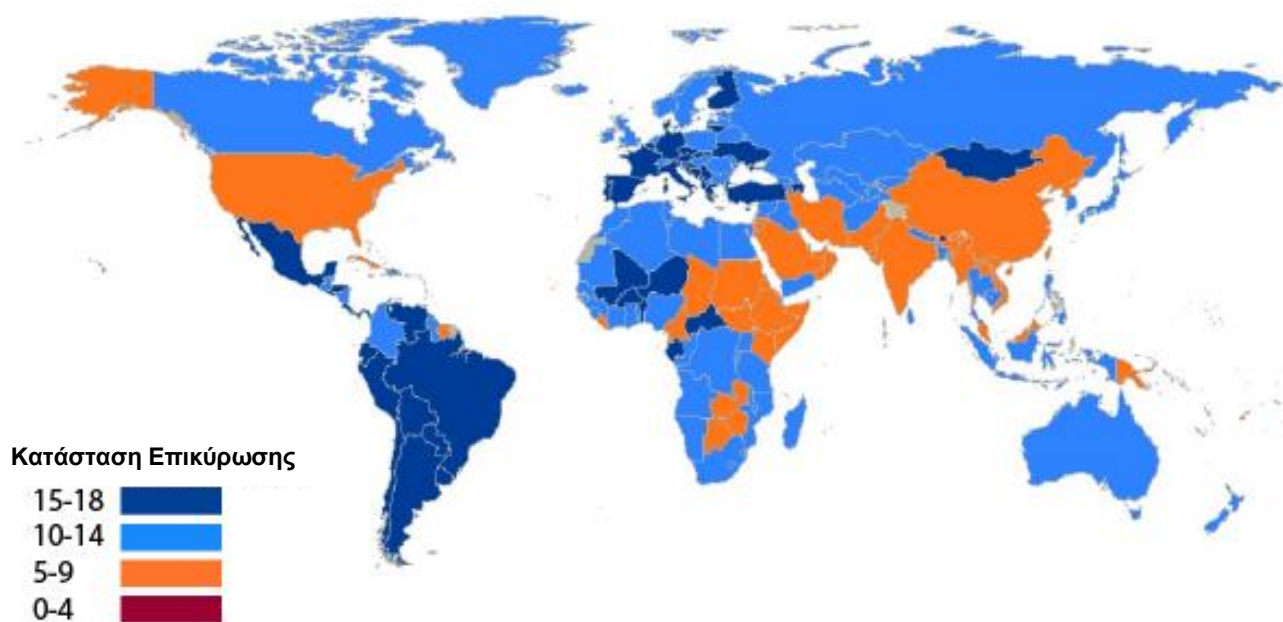
Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, ένας απλός ορισμός της δημοκρατίας θα ήταν η κυβέρνηση του λαού, είναι μια κυβέρνηση στην οποία η υπέρτατη εξουσία ανατίθεται στον λαό και ασκείται από αυτούς άμεσα ή έμμεσα μέσω ενός συστήματος εκπροσώπησης που συνήθως περιλαμβάνει περιοδικά που διεξάγονται από ελεύθερες εκλογές.

Η δημοκρατία συνδέεται σε μεγάλο βαθμό με διάφορα ανθρώπινα δικαιώματα: **το δικαίωμα των ανθρώπων στην αυτοδιάθεση**, την κυριαρχία των ανθρώπων, την αυτονομία, την ανεξαρτησία από τον εξωτερικό έλεγχο. Εκτός από τα πολιτικά δικαιώματα, ο καθένας έχει το δικαίωμα να συμμετέχει στην κυβέρνηση και να έχει πρόσβαση στη δημόσια υπηρεσία στη χώρα του.

8.2. Ενότητα 6 Ο ρόλος του UDHR Σήμερα

Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων θεωρήθηκε ως «κοινό πρότυπο επίτευξης για όλους τους λαούς και όλα τα έθνη», έχει γίνει ένα όργανο με το οποίο μπορεί κανείς να μετρήσει τον βαθμό σεβασμού και συμμόρφωσης με τα διεθνή πρότυπα για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Από τη δημιουργία του το 1948, καθοδήγησε την ανάπτυξη όλων των συμβάσεων και συνθηκών ανθρωπίνων δικαιωμάτων που ακολούθησαν από τη δημιουργία της. Συνθήκες και συμβάσεις σχετικά με τις φυλετικές διακρίσεις, τα δικαιώματα των γυναικών, τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και τα δικαιώματα των παιδιών.

Επικύρωση των 18 διεθνών συνθηκών για τα ανθρώπινα δικαιώματα

(Photo credit: UN Office of the High Commissioner)

Υπήρξαν επίσης διάφορα μεγάλα διεθνή συνέδρια που οδήγησαν στη δημιουργία σημαντικών σχεδίων δράσης, τα οποία χρησιμεύουν ως διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές για τα κράτη που πρέπει να ακολουθήσουν. Συνέδρια που κάλυψαν θέματα όπως η στέγαση, οι γυναίκες, τα αναπαραγωγικά δικαιώματα και η υγεία, η κοινωνική ανάπτυξη και τα ανθρώπινα δικαιώματα γενικά.

Από τις δηλώσεις έως την επιβολή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

ΔΗΛΩΣΗ

Η δήλωση είναι ένα μη δεσμευτικό έγγραφο μεταξύ πολιτικών οργάνων.

ΣΥΜΒΑΣΗ

Μια σύμβαση είναι μια δεσμευτική διεθνής συνθήκη

- Διαθήκες των Ηνωμένων Εθνών 1966/76
- Ευρωπαϊκή Σύμβαση 1950/53

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

- Εφαρμογή παρακολούθησης της συνθήκης για τα ανθρώπινα δικαιώματα:
- διαδικασία καταγγελιών
- διαδικασία έρευνας

ΕΠΙΒΟΛΗ

Υπάρχουν κυρώσεις και μέτρα επιβολής:

- Απέλαση από διεθνείς οργανισμούς
- Οικονομικές κυρώσεις
- Διεθνή δικαστήρια

8.2. Ενότητα 7 Συνθήκες

Η **συνθήκη** είναι μια επίσημη γραπτή συμφωνία μεταξύ δύο ή περισσότερων χωρών που έχουν εγκριθεί και υπογραφεί επίσημα από τους ηγέτες τους, σε ορισμένες περιπτώσεις μπορούν να πραγματοποιηθούν συνθήκες μεταξύ των εθνικών οργανώσεων. Μια συνθήκη είναι δεσμευτικό διεθνές δίκαιο. Οι συνθήκες μπορούν να είναι διμερείς (μεταξύ δύο κρατών) ή πολυμερείς (μεταξύ τριών ή περισσότερων κρατών).

Οι συνθήκες αποκαλούνται επίσης μερικές φορές:

- Συμφωνίες
- Συμβάσεις
- Πρωτόκολλα
- Ρήτρες

Συχνά οι δηλώσεις εγκρίνονται από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ. Είναι σημαντικό να γνωρίζετε ότι οι δηλώσεις **δεν είναι** συνθήκες, επειδή δεν προορίζονται να είναι δεσμευτικές, αλλά μπορεί να αποτελούν μέρος μιας διαδικασίας που οδηγεί τελικά στη διαπραγμάτευση μιας συνθήκης του ΟΗΕ. Οι δηλώσεις μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν για να βοηθήσουν στην ερμηνεία των συνθηκών.

Κύριες συνθήκες ανθρωπίνων δικαιωμάτων

- Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα -1966/76

- Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα - 1966/76
- Σύμβαση για την εξάλειψη κάθε μορφής διακρίσεων κατά των γυναικών - 1979/81
- Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού - 1989/90
- Σύμβαση για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία - 2006/08